

Jsem jen trochu zvědavý...

/ „Ohňová zpověď“ /

Protáhnu se. Moje plameny se začínají teprve pomalu probouzet. Tady mě něco čeká. Místnost kolem vypadá podobně jako ty ostatní, co jsem už v minulosti navštívil. Pár odlišností tu však je. Taky to tu vypadá docela... nudně? Možná. Zatím. Nade mnou se ozvou podivné zvuky, které už jsou mi trochu známé. Něco se bude smažit!

Možná přijde moje chvíle. Zvuky zesílí. Místností se rozvine úžasná vůně. Toužím poznat, co to je, ale ve výhledu mi brání černý předmět. Asi pánvička. Ano, můj častý spojenec! Výhodou je, že osoba na ni dohlížející, právě někam zmizela. Hbitě vyskočím na jednu stranu, po níž začnu pomalu lézt. Pod mýma plamennýma rukama to začíná hřát víc než teď. Už trochu jistěji vylezu na okraj. Podjede mi to. Spadnu do horké tekutiny. Chtěl jsem se zprvu přece jen podívat na tu lahůdku! Teď se vzájemně proplétáme. S obavami pohlédnu na své plamenné ruce, které se nezadržitelně zvětšují. O jéé...! Někdo se mnou bude mít problém. Snažím se zmenšit, jenže to nejde, teplota moje i okolí ještě více roste. Chtěl jsem v poslední chvíli něco vymyslet, jenže mé myšlenky zapudil nový objev. Z téhle výšky jsem na všechno viděl. Na plotnu, na celou vonící pánev, na podlahu nebo na zdobené židle opodál. Bylo to dokonalé. Tolik věcí! Budou moje?

Mé okouzlení přeruší prudký pohyb. Někdo popadne pánev, ve které si hovím. V okamžiku se ocitnu pod studenou vodou. Ta však ještě víc popudí mé plameny, které ožehnou bílou skříňku nad námi. Pohled mi padne na skříňky již černé jako uhlí. Do místnosti vbíhají další osoby. Vypadají zcela jinak než ten první člověk. Opět se ocitnu pod proudem. Chtěl jsem na ně zařvat, že je to beznadějně, že jsem vítěz! Ale opak je pravdou. Sednu si trucovitě a otočím se k nim zády. Kolem mě se rozprostře tma. Vyděšeně vyskočím na nohy. I mé plameny jako by zbledly před jistým koncem, který mě čeká. Začal jsem vši silou tlouct do stěn, které kolem mne stály jako hradby. Nic, ani o kousek se už nepohnuly. V beznaději sjedu dolů. Zmenšuji se. Ještě zaslechnu hlasy, které si s úlevou špitají, že přišli v poslední chvíli.

Pomaloučku se měním v kouř. Kolem se rozléhá tichý smích úlevy. Dnes nade mnou vyhráli. Bez pomoci bytostí v přilbách by to však nezvládli. Teď zmizím, ale v nestřeženou chvíli se objevím znovu. Nezapomeňte!